

NORGES HØYESTERETT

Den 22. november 2006 avsa Høyesterett dom i

HR-2006-01973-A, (sak nr. 2006/740), straffesak, anke,

I.

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Geir Evanger)

mot

A (advokat Berit Reiss-Andersen)

B (advokat Harald Stabell)

C (advokat Anders Brosveet)

D (advokat Gunnar K. Hagen)

E (advokat Erling O. Lyngtveit)

II.

D (advokat Gunnar K. Hagen)

mot

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Geir Evanger)

III.

C (advokat Anders Brosveet)

mot

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Geir Evanger)

IV.

A (advokat Berit Reiss-Andersen)

mot

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Geir Evanger)

V.
E

(advokat Erling O. Lyngtveit)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

(statsadvokat Geir Evanger)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Endresen**: Saken gjelder straffutmåling for oppbevaring og omsetning av meget betydelig kvanta heroin og amfetamin og omsetning av betydelige kvanta kokain
- (2) Avdekking av de straffbare forhold er resultatet av omfattende etterforskning herunder spaning og telefonkontroll. Etterforskningsarbeidet har avdekket at de straffbare handlinger hadde tilknytning til eller utgjorde en del av profesjonelt organisert omsetning av narkotika.
- (3) De straffbare forhold som omfattes av saken, fremsto da tiltalebeslutningen ble skrevet, som deler av et større hele som gjorde det nødvendig at forholdene ble pådømt samlet. Sammenheng mellom de ulike forhold er imidlertid svekket ved at den av de domfelte som av tingretten ble benevnt hovedmann for den samlede virksomheten, senere er frifunnet for flere forhold.
- (4) De tiltalte ble ved Oslo tingretts dom av 11. april 2005 dømt til lengre fengselsstraffer. Saken ble påanket til lagmannsretten av alle de domfelte unntatt B, og av påtalemyndigheten for samtlige domfeltes vedkommende.
- (5) Borgarting lagmannsrett avsa 24. mars 2006 dom med slik slutning:
 - ”1. A, 0.0.1972 dømmes for overtredelse av straffeloven § 162, første ledd og tredje ledd, jf. femte ledd, og for de forhold som er rettskraftig avgjort ved Oslo tingretts dom av 11. april 2005, til en straff av fengsel i 8 – åtte – år og 6 – seks – måneder. Til fradrag i straffen kommer 184 – etthundreogåttifire – dager for utholdt varetekt.
 2. A dømmes til å tåle inndragning av 176 000 – etthundreogsyttisekstusen – kroner, jf. straffeloven § 34.
 3. For B, født 0.0.1971, gjøres den endring i tingrettens dom at straffen settes til fengsel i 4 – fire – år og 3 – tre – måneder. Til fradrag i straffen kommer 133 – etthundreogtrettitre – dager for utholdt varetekt.
 4. C, født 0.0.1962, dømmes for overtredelse av straffeloven § 162 første og tredje ledd, jf. femte ledd og straffeloven § 162 første ledd, jf. femte ledd, jf. § 49, og for de forhold som er rettskraftig avgjort ved Oslo tingretts dom av 11. april 2005, til en straff av fengsel i 12 – tolv – år. Til fradrag i straffen kommer 139 – etthundreogtrettini – dager for utholdt varetekt.
 5. ...

6. **C dømmes til å tåle inndragning av 303 000 – trehundreogtretusen – kroner, jf. straffeloven § 34.**
7. **D, født 0.0.1976, dømmes for overtredelse av straffeloven § 162 første og tredje ledd, jf. femte ledd til en straff av fengsel i 4 – fire – år og 6 – seks – måneder.**
8. **...**
9. **E, født 0.0.1955, dømmes for overtredelse av straffeloven § 162 første og tredje ledd, jf. femte ledd og straffeloven § 162 første ledd, jr. femte ledd, og for det forhold som er rettskraftig avgjort ved Oslo tingretts dom av 11. april 2005, til en straff av fengsel i 11 – elleve – år og 6 – seks – måneder. Til fradrag i straffen kommer 476 – firehundreogsyttiseks – dager for utholdt varetekt.**
10. **...**
11. **E dømmes til å tåle inndragning av kr. 197.000,- i medhold av straffeloven § 34.**
12. **Saksomkostninger idømmes ikke.”**

- (6) Dommen er for alle fem domfeltes vedkommende anket av påtalemyndigheten og også av C, E og D. A har erklært motanke. Ankene gjelder straffutmålingen.
- (7) Det er også slik saken står etter lagmannsrettens dom, tilknytningspunkter mellom flere av de forhold de forskjellige er funnet skyldig i, men i hovedsak dreier det seg om ulike forhold som må undergis selvstendig vurdering.
- (8) Jeg nevner at det ved tre anledninger ble foretatt beslag av til dels betydelige mengder narkotika hjemme hos tre av de domfelte og det er naturlig å ta utgangspunkt i disse og redegjøre for den enkelte domfeltes tilknytning til det enkelte beslag.
- (9) Et moment av mer generell betydning for straffutmålingen nevner jeg likevel her. Som nevnt innledningsvis har de forbrytelser de domfelte har begått tilknytning til profesjonelt organisert omsetning av narkotika. Statsadvokaten har understreket at dette må tillegges betydelig vekt ved straffutmålingen. Jeg er enig i det, men tilføyer at dette etter mitt syn i stor grad reflekteres i Høyesteretts tidligere praksis i saker som gjelder betydelige mengder narkotika. I slike saker vil det normale være at det dreier seg om profesjonelt organisert virksomhet. Likevel må en aktiv rolle i et mer omfattende nettverk tillegges vesentlig vekt i skjepende retning.
- (10) Etter dette behandler jeg spørsmålet om straffens lengde for hver av de domfelte.
- (11) A er funnet skyldig i to overtredelser av straffeloven § 162 første og tredje ledd, jf. femte ledd. Det første av de tre aktuelle beslag ble gjort 30. januar 2004 i As bolig i ----- 0, Oslo. Det ble beslaglagt 2,9 kg heroin med renhetsgrad 18 % og 3,2 kg amfetamin med renhetsgrad 22-31 % samt kr 150 000. A er funnet skyldig i oppbevaring av de beslaglagte stoffer. A er videre funnet skyldig i den 27. januar 2004 å ha overdradd 1 kg heroin til C. Heroinen stammet fra samme parti som ble beslaglagt hos A. Den 30. januar var A i Oslo og hentet oppgjøret for denne leveransen. Han mottok kr 150 000 og

lagmannsretten har lagt til grunn at det beslaglagte beløp er de pengene A mottok. A er også funnet skyldig i salg av mindre kvanta kokain og amfetamin til flere kjøpere.

- (12) A deltok i januar 2004 i oppbevaring og salg av ulike typer narkotiske stoffer. Hans befatning med større mengder narkotika skjedde etter instruks fra E, som hadde en mer overordnet rolle. Ved enkelte anledninger var A lite villig til å utføre det han ble bedt om av E, men lot seg likevel etter hvert overtale. Dette underordningsforholdet forhindrer ikke at også A hadde en sentral rolle og var aktivt involvert i omsetningen.
- (13) I straffskjerpende retning legger jeg som lagmannsretten vekt på at A i 2002 og 2003 er dømt til henholdsvis 8 og 6 måneder fengsel for narkotikaforbrytelser. I formildende retning legger jeg vekt på at A har avgitt delvis tilståelse og ikke minst at han har bidradd til sakens oppklaring. Det kan utvilsomt innebære en belastning å forklare seg om andres rolle i saker av denne art, og det må hensyntas ved straffutmålingen. Jeg er kommet til at den delvise tilståelse og forklaring om medtiltalte, bør føre til et fradrag i straffen på to år.
- (14) Samlet sett er jeg kommet til at fengsel i 10 år og 6 måneder er riktig straffenivå før det tas hensyn til As "tilståelse" og hans bidrag til oppklaring av saken. Jeg finner da, som lagmannsretten, at straffen bør settes til fengsel i 8 år og 6 måneder.
- (15) C er funnet skyldig i tre overtredelser av straffeloven § 162 første ledd og tredje ledd, jf. femte ledd.
- (16) Den 26. mars 2004 ble det gjort beslag i og i tilknytning til Cs bolig i ---sletta 000, X. Det ble beslaglagt ca. 5,4 kg heroin med renhetsgrad 20 %, 470 g amfetamin med renhetsgrad 23 % samt kr 303 000,-. C er funnet skyldig i oppbevaring av den beslaglagte narkotika. Han er også funnet skyldig i å ha medvirket til erverv av 1 kg heroin fra A, slik jeg tidligere har redegjort for, og til salg av ytterligere heroin for kr 450 000,-. C er blitt karakterisert som en depotbestyrer. Han mottok i stor utstrekning instruks fra andre og hans omsetning har skjedd i "grossistleddet". C hadde en sentral rolle omtrent på linje med A.
- (17) C er funnet skyldig i oppbevaring av et betydelig større kvantum heroin enn A. Han er også funnet skyldig i medvirkning til omsetning av heroin i et vesentlig større omfang og han overtok en del av det partiet heroin som var oppbevart av A. Selv om det hensyntas at A på sin side er funnet skyldig i oppbevaring av et meget betydelig kvantum amfetamin, og lagmannsretten for øvrig har funnet at Cs rolle er som As, må det klart gjøres et tillegg i straffen i forhold til det som var utgangspunktet for A.
- (18) C er tidligere dømt for overtredelse av vegtrafikkloven og en gang for legemsbeskadigelse. Jeg tillegger ikke disse forhold betydning for straffutmålingen. Derimot må det i skjerpende retning legges vekt på at C ved lagmannsrettens dom også er funnet skyldig i ulovlig oppbevaring av våpen.
- (19) Jeg er etter dette kommet til at straffen for C settes til 12 år fengsel.
- (20) E er funnet skyldig i to overtredelser av straffeloven § 162 første og tredje ledd, jf. femte ledd. E er funnet å ha medvirket til oppbevaring av den narkotika som ble beslaglagt i As hjem i ---berget 0 og til medvirkning av overdragelse av 1 kg heroin til C, samt enkelte av de øvrige mindre salg som A er funnet skyldig i. I tillegg er E funnet skyldig i å ha

medvirket til salg av kokain for kr 200 000 i januar 2004, samt overdragelse av 0,5 g heroin og et forsøk på overdragelse av 2,7 g heroin til B i mars 2004.

- (21) E hadde en overordnet og sentral rolle hva angår de forhold han har vært involvert i. Han har brukt mye energi på å involvere A sterkere i disse forholdene. Lagmannsretten har lagt til grunn at E langt på vei organiserte virksomheten til A for så vidt gjelder oppbevaring og omsetning av narkotika i større mengde.
- (22) Den klart overordnede rolle E er funnet å ha hatt i forhold til A, tilsier en vesentlig strengere reaksjon overfor ham enn den straff A ville ha fått om han ikke hadde oppnådd strafferabatt for sin "tilståelse" og medvirkning til oppklaring av saken. I sammenligningen må det imidlertid tas hensyn til at A to ganger tidligere er dømt for narkotikaforbrytelser og til at straffen for E bør settes noe ned på grunn av meget lang varetekstid. Slik lagmannsretten har beskrevet hans rolle, finner jeg at straffen for E på tross av de øvrige forhold, må settes ikke ubetydelig høyere enn det som ville vært riktig for A om det ikke hadde vært grunnlag for strafferabatt.
- (23) Det er på det rene at E har tilknytningspunkter også til andre av de domfelte og at enkelte av opplysningene i saken kunne tilsi at E hadde en rolle også i forhold til alvorlige straffbare handlinger som øvrige medtiltalte er funnet skyldige i. E er frifunnet for disse forhold og det må ved straffutmålingen klarligvis også sees bort fra den tilknytning E for øvrig måtte ha hatt til disse forhold. Dette er ikke på noen måte kontroversielt. Det er imidlertid etter mitt syn også vesentlig at straffutmålingen, ikke fremstår slik at det for den mer uinnvidde, kan oppstå tvil om hvorvidt slik tilknytning likevel er hensyntatt. Lagmannsretten har på grunnlag av den umiddelbare bevisføring fastsatt straffen for den enkelte basert på en avveining av dennes rolle, og jeg finner det under hensyntagen til det jeg har sagt om betydningen av de forhold E er frifunnet for, ikke riktig å fravike lagmannsretten.
- (24) Som lagmannsretten finner jeg at straffen bør settes til fengsel i 11 år og 6 måneder.
- (25) D er funnet skyldig i overtredelse av straffeloven § 162 første ledd og tredje ledd, jf. femte ledd for å ha hentet 1 kg heroin hos A og overlevert heroinet til C. Lagmannsretten har beskrevet Ds medvirken slik:
- "D har hatt en utpreget underordnet og kortvarig rolle som kurer. Lagmannsretten legger til grunn at han noe tilfeldig ble trukket inn i narkotikaervervet som følge av at C trengte en person som kunne sørge for henting av de to heroinblokkene om ettermiddagen 27. januar 2004. Som følge av vennskapet med C og aldersforskjellen mellom dem m.v., var det vanskelig for D å avslå anmodningen."**
- (26) Det er vanskelig å se at det lagmannsretten fremhever om forholdet mellom D og C, kan tillegges nevneverdig vekt ved straffutmålingen. Det er imidlertid ikke holdepunkter for å legge til grunn at D utgjør en del av et kriminelt nettverk. Det kan heller ikke legges til grunn at D hadde økonomisk vinning som siktemål. Hensett til avgjørelsene i Rt. 2005 side 314, Rt. 2005 side 593 og Rt. 2006 side 46 har jeg funnet straffutmålingen for D tvilsom, men er i likhet med lagmannsrettens flertall kommet at straffen passende kan settes til fengsel i 4 år og 6 måneder.
- (27) Den 23. mars 2004 ble det gjort beslag hjemme hos B i ---veien 00, X. Det ble her beslaglagt 237 g heroin med styrkegrad 14-19 % og ca. 108 g med styrkegrad mindre enn

1 %, 695 g kokain med styrkegrad 87 % samt kr 246 400 i kontanter. B er funnet skyldig i overtredelse av straffeloven § 162 første og annet ledd, for oppbevaring av de beslaglagte stoffer, samt for overdragelse av kokain for kr 246 400. Han er også funnet skyldig i enkelte mindre overdragelser av heroin. B har i den aktuelle perioden vært aktivt involvert i kjøp og salg av narkotika. Han har vært en selvstendig aktør på sitt nivå og har ikke vært instruert av tredjemann. Samlet sett er det tale om omsetning av et betydelig kvantum selv om det ikke er grunnlag for å anvende § 162 tredje ledd.

- (28) B ble 1999 dømt til betinget fengsel i 30 dager for befatning med 0,9 g kokain. Jeg kan ikke se at forholdet kan ha betydning for straffutmålingen.
- (29) Lagmannsretten har innrømmet B en strafferabatt på ett og et halvt år for ”langt på vei” å ha erkjent straffeskyld og for å ha forklart seg om medtaltets forhold. Jeg er enig i lagmannsrettens vurdering av strafferabatt dog slik at jeg lar tidselementet inngå i dette. Det er gått mer enn to og et halvt år siden de straffbare handlinger ble begått og B har ikke bidradd til dette. Som nevnt erkjente han langt på vei straffeskyld og han har også godtatt den dom han fikk i de tidligere instanser. Jeg finner heller ikke i forhold til D, grunn til å fravike lagmannsretten og er enig i at straffen settes til fengsel i 4 år og 3 måneder.
- (30) De domfelte har ikke sittet i varetekt etter lagmannsrettens dom og det skal derfor ikke gjøres noen endring i fradragene for varetekt.
- (31) Etter dette er jeg for samtlige domfelte enig i den straff lagmannsretten har utmålt. Da jeg etter rådslagningen er kjent med at jeg for en av de domfelte ikke har flertall for mitt syn på straffutmålingen, former jeg ingen konklusjon.
- (32) Dommer **Bruzelius**: Jeg er med unntak for E enig med førstvoterende, dommer Endresen, i at ankene bør forkastes for samtlige domfelte.
- (33) Når det gjelder E viser jeg til førstvoterendes redegjørelse, men er hensett til Es overordnede rolle kommet til at straffen passende bør settes til fengsel i 12 år og 6 måneder.
- (34) Jeg stemmer for denne

D O M :

I lagmannsrettens dom, domsslutningen punkt 9, gjøres den endring at straffen for E settes til fengsel i 12 – tolv – år og 6 – seks – måneder.

For øvrig forkastes ankene.

- (35) Dommer **Skoghøy**: Jeg er kommet til at påtalemyndighetens anke må tas til følge for fire av de fem domfelte.
- (36) Før jeg kommer nærmere inn på straffutmålingen for den enkelte domfelte, skal jeg komme med *noen generelle straffutmålingsbetraktninger*.

- (37) Ved straffutmålingen i narkotikasaker har Høyesterett i tidligere avgjørelser tatt utgangspunkt i stoffets art og kvantum. Dersom styrkegraden på stoffet i vesentlig grad har avviket fra det normale, har Høyesterett tatt skjønnsmessig hensyn til det. Fra forsvarernes side har det vært anført at man ved straffutmålingen ikke bør ta utgangspunkt i den aktuelle stoffmengde, men i mengde ren narkotika. I vår sak, som i vesentlig grad dreier seg om heroin, vil det si ren heroin. Dette er jeg uenig i. De som handler med narkotika, har ofte ikke fullt kjennskap til stoffets renhetsgrad. Selv om den objektive skadevirkning av handlingen påvirkes av renhetsgraden, kan renhetsgraden derfor ikke tas som noe mål for den subjektive straffverdighet. Det vil også komplisere bevisførselen for subjektiv skyld dersom vurderingen skal knyttes til mengde ren narkotika. Etter mitt syn er det all grunn til å holde fast ved den praksis som er etablert.
- (38) På bakgrunn av det straffenivå som er etablert, mener jeg at straffen for befatning med rundt ett kg heroin som utgangspunkt ligger på fengsel i rundt seks år eller noe i overkant av det, jf. Rt. 1995 side 870, 2000 side 828, 2005 side 593 og 2006 side 46. For befatning med større kvantum er straffen tilsvarende strengere, men den øker ikke proporsjonalt med kvantum.
- (39) De heroinpartier som A, C, E og D er dømt for å ha hatt befatning med, hadde dels en styrkegrad på minst 18 % og dels en styrkegrad på minst 20 %. Etter det som er opplyst, har gjennomsnittlig styrkegrad på heroin i årene 2001–2005 vært i området 23–27 %. Selv om styrkegraden for disse heroinpartiene er noe lavere enn gjennomsnittet, er avviket så pass lite at jeg ikke finner grunn til å tillegge dette særlig vekt ved straffutmålingen.
- (40) Som jeg skal komme nærmere tilbake til, hadde vel to tredeler av den heroin B er dømt for å hatt befatning med, en styrkegrad på 14–19 %, mens noe under en tredel hadde en styrkegrad på mindre enn 1 %. Den lave styrkegrad som særlig den sistnevnte del av heroinpartiet hadde, må for hans vedkommende klart tillegges vekt ved straffutmålingen.
- (41) Påtalemyndigheten har med styrke fremholdt at det ved straffutmålingen i narkotikasaker ikke bare må legges vekt på stoffets art og kvantum, men også på domfeltes rolle, og om domfelte inngår som ledd i en organisert virksomhet. Dette er jeg enig i. Selv om det er en forutsetning for å drive med omsetning av narkotika at man har kriminelle kontakter, må den omstendighet at domfelte har en aktiv rolle i et mer omfattende nettverk, tillegges vesentlig vekt i skjerpende retning. Omvendt må det tillegges vekt i formildende retning om domfelte bare har hatt en kortvarig befatning med stoffet.
- (42) De straffbare forhold saken gjelder, ble begått i første halvår 2004. Det dreier seg her om en alvorlig narkotikasak, og i en sak som dette kan den tid som har gått fra de straffbare forhold fant sted, ikke tillegges særlig vekt ved straffutmålingen.
- (43) Med dette som bakgrunn går jeg over til å behandle *straffutmålingen for den enkelte domfelte*.
- (44) A er blant annet dømt for befatning med til sammen rundt 3,9 kg heroin og 3,2 kg amfetamin. For befatning med et så stort kvantum narkotika som A er dømt for, bør utgangsnivået etter mitt syn ligge på rundt elleve år.

- (45) I straffskjerpende retning må det legges vekt på at A etter det lagmannsretten har lagt til grunn, har hatt en meget aktiv rolle i det distribusjonsnettverk for narkotika som han har vært en del av. Han har ved enkelte anledninger vært lite villig til å utføre det han ble bedt om av E, men har likevel latt seg overtale. Det må også tillegges vekt i skjerpende retning at han tidligere er straffedømt to ganger for narkotikalovbrudd.
- (46) I formildende retning må det legges vekt på at A delvis har tilstått, og at han har bidratt å oppklare saken i forhold til medtiltalte. Det siste er det i narkotikasaker grunn til å tillegge vesentlig vekt.
- (47) Lagmannsretten har fastsatt straffen for A til fengsel i åtte år og seks måneder. Etter en samlet vurdering finner jeg at denne straffen bør skjerpes til fengsel i ni år og seks måneder.
- (48) C er blant annet dømt for oppbevaring av ca. 5,4 kg heroin og 470 gram amfetamin og for medvirkning til erverv av ytterligere ett kg heroin. I tillegg er han dømt for salg av heroin for kr 450 000. Det sistnevnte kvantum kommer i tillegg til det kvantum som han er dømt for oppbevaring eller medvirkning til erverv av.
- (49) Etter det lagmannsretten har lagt til grunn, har C hatt en rolle omtrent på linje med A. C har imidlertid hatt befatning med et vesentlig større kvantum enn A og må derfor få en vesentlig strengere straff. Som fremholdt av aktor, kan C betegnes som en form for ”depotbestyrer”. I tillegg er C også dømt for ulovlig oppbevaring av våpen. Dette må klart tillegges vekt i skjerpende retning ved straffutmålingen.
- (50) Lagmannsretten har satt straffen for C til fengsel i tolv år. På bakgrunn av de momenter jeg har fremholdt, mener jeg at straffen for ham bør skjerpes til fengsel i 13 år.
- (51) E er blant annet dømt for befatning med 3,9 kg heroin og 3,2 kg amfetamin. Dette er det samme som A er dømt for. Etter det lagmannsretten har lagt til grunn, har imidlertid E hatt en overordnet og sentral rolle ved organiseringen og brukt stor energi på å få andre til å følge hans instruksjoner. I motsetning til A har E heller ikke tilstått eller på annen måte bidratt til oppklaring av saken. Han må derfor få en vesentlig strengere straff enn A.
- (52) Lagmannsretten har satt straffen for E til fengsel i elleve år og seks måneder. Etter min mening burde straffen for E i utgangspunktet ha vært satt til fengsel i 13 år. Denne bør imidlertid reduseres noe da han har sittet svært lang tid i varetekt – 476 dager. Jeg er etter dette kommet til at straffen for E passende kan settes til fengsel i tolv år og seks måneder.
- (53) D er dømt for befatning med ett kg heroin. Ut fra det jeg tidligere har sagt, skulle dette i utgangspunktet kvalifisere til en fengselsstraff på i overkant av seks år. D har imidlertid hatt en utpreget underordnet og svært kortvarig rolle som kurér. På denne bakgrunn finner jeg at straffen for ham passende kan settes til fengsel i fire år og seks måneder, slik lagmannsretten har gjort.
- (54) B er blant annet dømt for oppbevaring av ca. 344 gram heroin og ca. 695 gram kokain samt for overdragelse av kokain for kr 246 400 og ca. 5,5 gram heroin. Av heroinpartiet på ca. 344 gram hadde ca. 237 gram en styrkegrad på mellom 14 og 19 %, mens ca. 108 gram hadde en styrkegrad på mindre enn 1 %. Den kokain B er dømt for å ha oppbevart, hadde derimot en styrkegrad på hele 87 %.

- (55) Etter det lagmannsretten har lagt til grunn, har B drevet med omsetning av narkotika dels til misbrukere og dels til personer som har videresolgt begrensede partier. Hans rolle kan i hovedsak karakteriseres som selvstendig aktør i detaljistleddet.
- (56) I skjerpende retning må det legges vekt på at B tidligere er straffedømt og drevet med uttesting av stoff på brukere.
- (57) I formildende retning må det legges vekt på at han langt på veg har tilstått straffeskyld og har bidratt til oppklaring av saken i forhold til medtiltalte. Det må også tillegges vekt i formildende retning at noe under en tredel av den heroin han er dømt for å ha oppbevart, har en styrkegrad på mindre enn 1 %.
- (58) Lagmannsretten har satt straffen for B til fengsel i fire år og tre måneder. Etter en samlet vurdering finner jeg at straffen for ham bør skjerpes til fengsel i fire år og seks måneder.
- (59) Dommer **Oftedal Broch:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med annenvoterende, dommer Bruzelius.
- (60) Justitiarius **Schei:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med tredjevoterende, dommer Skoghøy.
- (61) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

I lagmannsrettens dom, domsslutningen punkt 9, gjøres den endring at straffen for E settes til fengsel i 12 – tolv – år og 6 – seks – måneder.

For øvrig forkastes ankene.